

Θρίαμβοι.

Θρίαμβοι δὲ καλοῦνται τὰ Ποιήματα τὰ ἀδόμενα, ἔταν οἱ Νικηταὶ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τοῦ Πολέμου εἰσέβαινον εἰς τὴν Πόλιν μὲ Πομπήν, καὶ Παράταξιν, καὶ ὁ Λαὸς τοὺς ἐδέχτο ποιῶντες διαφόρους δημοσίους Ἐπισημασίας ἐπιδεικτικὰς πρὸς Τιμὴν των. Θρίαμβοι δὲ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ Θριάμβου, τὸ ὅποιον σημαίνει τὸ φυλλοβολεῖν καὶ ἐνθουσιάζειν, ἐπειδὴ ὁ Λαὸς ἐνθουσιάζομενος ἀπὸ Χαράν, μὲ Ἄνθη, καὶ Κλώνας ἀειθαλλῶν Φυτῶν ἐφυλλοβόλουσιν τοὺς Στρατηγούς, καὶ ὄσους ἔκαρναν Ἀνδραγαθίας, καὶ Κατορθώματα, καὶ μὲ θορυβώδεις Κραυγὰς τοὺς ἐφήμιζον· καὶ ἐκ τούτου ἐλέχθη Θριασμός καὶ ἡ θορυβώδης Βοή.

Εἰς αὐτὰ τὰ Μελικὰ Ποιήματα ἐμεγαλύετο ἡ Ἀνδρεία τῶν Νικητῶν· ἐπαινοῦντο τὰ Κατορθώματά των, καὶ ἐφαίνετο ἡ Χαρὰ τοῦ Λαοῦ. Ὑπάρχοντα εἰς αὐτὰ καὶ τὰ λεγόμενα Ἐμβατήρια, καὶ Ἐνόπλια, ἀδόμενα ἀπὸ τοῦ Λακεδαιμόνα, ὅταν ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Πατρίδα των κατὰ πολεμικὸν Νόμον Νικηταί, εἰσέβαινον καθωπλισμένοι, καὶ εὐτάκτως βαδίζοντες μὲ τὸν Ὑθμὸν αὐτῆς τῆς Ἰδέης.

Ἐγκώμια καὶ Ἐπινίκια.

Τὰ Ἐγκώμια εἶναι Μελικὰ Ποιήματα, γραφόμενα πρὸς Εὐφημίαν, καὶ ἔπαιόν τως· καὶ διὰ τὸ νὰ ἐκοινολογοῦντο τὸ πάλαι, ἀδόμενα εἰς τὰ Θεάτρα, τὰς Πανηγύρεις, τὰ Συμπίσια, καὶ τὰς εὐθυμητικὰς Συναναστροφὰς πρὸς Δόξαν τῶν ἐγκημαιζομένων, καὶ κοινῶς ἐδημοσιεύοντο, ἔλαβον αὐτὴν τὴν Προσηγορίαν· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ Κόϊμας ἔλεγον τὰ τῶν Δῆμων Συσήματα. Ταῦτα ὅταν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς Νικητὰς

τῶν Ἀγῶνων ὠνομάζοντο ἰδιαιτέρως καὶ Ἐπινίκια, μὲ Οὐδέτερον Ὄνομα, καὶ Ἐπινίκιος μὲ Ἀρσενικόν· καὶ τοιαῦτα εἶναι ἔλα τοῦ Πινδαρου τὰ Εἶδη.

Εἰς τὰ Ἐγκώμια οἱ Ποιηταὶ μεταχειρίζονται Λίξεις ἀειθροῦς, καὶ κεκοσμημένας, καὶ Ὑψος Λόγου, καὶ Ἐκφρασι ἐπιδεικτικὴν, φροντίζουσι νὰ ἔχωσι πανταχοῦ τὰ Πράγματα τὸ ἀνάλογον, καὶ ἀρμόδιον, καὶ τὰ καλλωπίζουσι μὲ Νοήματα Εὐγενῆ, καὶ ὑψηλὰ, καὶ τὰ πλουτίζουσι μὲ Ἠθικὰς Γνώμας, μὲ διαφόρους Διηγήσεις ἀπὸ τοῦ Μύθου, καὶ τὰς Ἴσορίας ἐπιτηδείως ἠραιομένας καὶ προσφυῶς εἰς τὰ Πράγματα ἠραιομένας· μὲ Ὁμοιώσεις, ἀκριβεῖς καὶ ἐμφαντικὰς, καὶ μὲ Παραμφάσεις ἐνίοτε πολλὰ ἄραιας, καὶ μὲ ἄλλας περισσοτέρας Γλυκύτητας, καὶ Χάριτας Ποιητικὰς, τῶν ὁποίου ἔλων εἶναι τὸ ἄριστον Ὑπόδειγμα εἰς τὰ Εἶδη τοῦ ὁ ἀμίμητος Πίνδαρος.

Ἐρωτικά.

Τὰ δὲ Ἐρωτικὰ γνωστὸν εἶναι ἀπ' αὐτῆς τῆς Προσηγορίας των, ὅτι Γυναικῶν καὶ Παίδων, καὶ Παρθένων ἄδουσι Περιάσεις, καὶ ποτὲ μὲν ἐγκωμιάζουσι τὸ Κάλλος, ποτὲ δὲ ἐξηγοῦσιν τῶν Ἐρασῶν τὰ Πάθη, καὶ τοὺς Ἐρωμένους ἀναπέθουσιν εἰς Ἀντέρωτα, καὶ ἄλλοτε διηγοῦνται διάφορα Ἐρασῶν Συμβεβηκότα, καὶ πάντα ταῦτα συνισῶσι μὲ λόγους Παθητικούς, καὶ προσφυῶς ἀνήκοντας εἰς τὰ Πράγματα, καὶ ἐρεδίζοντας τὰ Πάθη τοῦ Ἐρωτος. Οἱ Ποιηταὶ πολλάκις ὅταν εἶναι καὶ αὐτοὶ προκεκνημένοι ἀπὸ τὸ Πάθος, καὶ γράφωσι μὲ Ἐνθουσιασμόν, κοινοῦσι καὶ τὰ τοιαῦτα Ποιήματά των ἐπιτηδείως, μὲ ὅλας τὰς θελητικὰς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἐξαιρέτως εὐδοκμοῦσιν εἰς τὸ Εἶδος των. Εἶναι καὶ ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἤδη Πολιτικοῦ Στιχοουργοῦ πολλοὶ εὐθύνκμοι εἰς αὐτὸ τὸ Εἶδος·